

KOPIE

Beklag niet vervolgen van strafbare feiten (artikel 12 Sv.)

Aan het Gerechtshof te 's Gravenhage

Geeft te kennen:

Hüseyin Baybasin, thans gedetineerd in de penitentiaire inrichting P.I. Haaglanden, Locatie Zoetermeer, voor deze aangelegenheid woonplaats kiezende te Amsterdam, op het kantoor van mr. A.G. van der Plas, Prinsengracht 708, 1017 LA Amsterdam, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd dit klaagschrift te ondertekenen en in te dienen;

Namens klager is op 10 april 2007 bij het Landelijk Parket schriftelijk aangifte gedaan

I. tegen **mr. J. Demmink**, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie

ter zake van:

1. pedofilie, als strafbaar gesteld in de artt. 244 en 245 jo. art. 5 van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht, meermaals gepleegd sinds ten minste 1990 in Turkije en andere landen;
2. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Hüseyin Baybasin, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland, alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens Baybasin zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. J. Demmink) in direct verband staan met voornoemde misdrijven, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meened, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;
3. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

II. tegen **mr. H.M.P. Hillenaar**, officier van justitie,

ter zake van:

1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Hüseyin Baybasin, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland,

alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens Baybasin zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. H.M.P. Hillenaar) in direct verband staan met voornoemd misdrijf, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meened, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven;

2. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

III. tegen NN,

ter zake van:

1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving, alsmede van alle overige jegens Baybasin sinds 1995 in en buiten Nederland gepleegde misdrijven in het kader van bovenvermeld complot, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meened, valsheid in geschrifte, schending van geheimen, misdrijven tegen het leven gericht, mishandeling en ambtsmisdrijven.
2. deelneming aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

Kopie van de schriftelijke aangifte van 2 april 2007, zoals aangepast en aangevuld per 10 april 2007 gaat hierbij als **bijlage 1**.

Bij schrijven van 13 juli 2007 heeft de Hoofdofficier van Justitie, Hoofd Landelijk Parket, aan de advocaten van klager meegedeeld geen aanleiding te zien om op basis van de gedane aangifte een opsporingsonderzoek te gelasten of tot vervolging over te gaan (**bijlage 2**: brief d.d. 13 juli 2007 van mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen aan mr. A.G. van der Plas en mr. P.H. Bakker Schut).

Klager heeft een rechtstreeks belang bij de vervolging van voormelde strafbare feiten en personen om redenen als hieronder vermeld:

I. Inleiding

1. Klager is een vooraanstaande Koerdische zakenman en telg uit een voornamelijk Koerdische families in het zuidoosten van Turkije. In zijn jeugd is klager in dienst van de Turkse staat opgeleid. Gedurende zijn latere werkzaamheden voor de Turkse staat als politiek-economische functionaris van een geheime eenheid, heeft hij kunnen kennis nemen van de illegale activiteiten waaronder de deelname aan de handel in drugs, waaraan sommige Turkse overheidsfunctionarissen zich in die tijd

schuldig maakten. Deze gedetailleerde kennis over de betrokkenheid van de Turkse staat bij de drugshandel, heeft klager - nog vóór het Susurluk incident en de nasleep daarvan - na zijn vlucht uit Turkije begin jaren negentig uitvoerig in diverse buitenlandse media geëtaleerd. Nadat klager in 1984 in Engeland was gearresteerd en na enkele jaren door bemiddeling van de Turkse overheid weer was vrijgelaten, heeft hij na terugkeer in Turkije geweigerd om verdere activiteiten voor de Turkse staat te verrichten. Hij is zich toen in toenemende mate gaan inzetten voor de zaak van de Koerdische beweging. Vanaf dat moment is hij in Turkije aan willekeurige strafvervolgingen bloot gesteld geweest, in het kader waarvan hij aan diverse soorten martelingen is onderworpen. Ook zijn er moordaanslagen op hem gepleegd, waarna klager eerst in Turkije is ondergedoken en vervolgens uit Turkije is gevlucht. Klager heeft in de jaren na zijn vlucht uit Turkije en tot zijn arrestatie in Nederland in maart 1998 substantiële ondersteuning gegeven aan de Koerdische beweging en is bijvoorbeeld ook opgetreden als één van de oprichters van het in Brussel gevestigde Koerdische parlement in ballingschap.

2. In 1995 verzocht Turkije de Nederlandse autoriteiten om de uitlevering van klager, die op dat moment in Nederland verbleef. Bij vonnis d.d. 28 oktober 1997 verbood de kort gedingrechter te Den Haag de Minister van Justitie gevolg te geven aan dit inmiddels toegestane verzoek van Turkije op grond van eerder plaatsgevonden martelingen van klager in Turkije en het reële gevaar van herhaling hiervan gezien klagers betrokkenheid bij oppositionele Koerdische groeperingen (**bijlage 3**: vonnis in kort geding d.d. 28 oktober 1997 van de President van de rechtbank te 's-Gravenhage).
3. Vanaf 1996 werd er door de criminele inlichtingendienst van het politieteam IRT Noord Oost Nederland beweerdelijk anonieme informatie ontvangen over mogelijke betrokkenheid van klager bij grootscheepse heroïnehandel. Op basis hiervan is in september 1997 een gerechtelijk vooronderzoek tegen klager in Nederland geopend en zijn beweerdelijk door klager gevoerde telefoongesprekken afgeluisterd. Op 15 juli 1997 werd in een interne notitie van het Nederlandse Ministerie van Justitie vermeld dat de zaak Baybasin werd gebruikt als drukmiddel teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen (**bijlage 4**: telefoonmemo d.d. 15 juli 1997 van het ministerie van justitie, IND). Op 28 maart 1998 werd klager in Nederland gearresteerd op verdenking van de feiten waarvoor hij bij door het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch bij arrest d.d. 30 juli 2002 is veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Deze veroordeling betrof samengevat de volgende feiten:

¹ 1. het in de periode van 28 oktober 1997 tot en met 9 november 1997 in Nederland en te Istanbul tezamen en in vereniging met anderen, opzettelijk en met voorbedachten rade van het leven beroven van Sadik Suleyman Öge (zaaksdossier 1, feit 1, Öge zaak);
 2. het in de periode van 25 oktober 1997 tot en met 27 januari 1998 in Nederland A.A. Ahmadi en anderen pogen te bewegen Kamyar Cyrus Mahboub en anderen van het leven te beroven (zaaksdossier 3, feit 2, Kentuckyzaak);

3. het in de periode van 22 november 1997 tot en met 30 november 1997 in Nederland en te Istanbul tezamen en in vereniging met anderen, opzettelijk een persoon genaamd Mehmet Celik wederrechtelijk van de vrijheid beroven, met het oogmerk anderen te dwingen iets te doen (zaaksdossier 4, feit 3, "Gijzeling Mehmet Celik");

4. het ter voorbereiding en bevordering van een feit als bedoeld in het vierde lid van artikel 10 van de Opiumwet, te weten het opzettelijk binnen het grondgebied van Nederland brengen van ongeveer 20 kilogram heroïne, in Nederland in de periode van 9 november 1997 tot en met 9 januari 1998 anderen trachten te bewegen om dat feit te plegen, door opzettelijk met betrekking tot die heroïne instructies te verstrekken aan zich in Turkije bevindende personen (zaaksdossier 6, feit 4, "heroïnezaak");

5. de poging een ander, te weten İlhami Metin, te bewegen tezamen en in vereniging met anderen Mehmet Malkoc en Mehmet Marsil van het leven te beroven (zaaksdossier 8, feit 5, "Marsilzaak");

6. het deelnemen aan en besturen van een organisatie met het oogmerk het plegen van moord, wederrechtelijke vrijheidsberoving, gijzeling en het binnen het grondgebied van Nederland brengen van heroïne (feit 6, Criminele organisatie). (vgl. **bijlage 5**: arrest d.d. 30 juli 2002 van het gerechtshof te 's-Hertogenbosch, gewezen onder parketnummer: 20.000493.01)

4. Sedert het arrest van het hof zijn uit diverse Turkse bronnen nieuwe feiten naar voren gekomen over de achtergronden van deze indertijd tegen klager geïnitieerde strafvervolgung. Tezamen en in onderlinge samenhang bezien leiden zij tot de onontkoombare conclusie dat aan klagers arrestatie en veroordeling een samenspanning ten grondslag ligt vanaf hoog politiek niveau.

In januari 2007 is door de Turkse onderzoeksjournalist en overheidsfunctionaris Hüseyin Celebi bij diverse Turkse instanties, het Hoofd van de Generale Staf, het Hoofd van Politie, de Procureur-generaal bij de Hoge Raad en het Ministerie van Justitie, een rapport ingediend, met de titel "Aanvullend Rapport". Dit rapport vormde een uittreksel van en aanvulling op een (nog steeds geheim) zeer uitgebreid (naar verluidt ± 1000 pagina's tellend) rapport van dezelfde Celebi van 10 december 2006. Het uitgebreide rapport beschrijft en analyseert de rol van de Turkse staat, respectievelijk van Turkse overheidsfunctionarissen, in de internationale drugsmokkel tot eind jaren '90. Het "Aanvullende Rapport" is met name toegespitst op de wijze waarop de strafzaak tegen klager waarin het hof een eindoordeel heeft gegeven, in elkaar is gezet via een complot tussen Turkse "belanghebbende kringen" en Nederlandse, Duitse en Engelse justitiële en politieke functionarissen. (**bijlage 6**: EK RAPOR, Ankara, januari 2007, Hüseyin Celebi en brief d.d. 10 mei 2007 van mr. P.H. Bakker Schut aan mr. A.J.A.M. van Nieuwenhuizen. *De bijgesloten Nederlandse vertaling van het rapport is provisorisch verricht door een niet heedigde vertaler, te weten de journalist Sinan Can van het Nederlandse actualiteitenprogramma Zembla*.)

Het Rapport vermeldt dat de onderzoekers alle details over de zaak Baybasin hebben onderzocht, dat zij in Turkije, maar ook in Nederland, Duitsland en Engeland onder meer vele politiemensen, functionarissen van de geheime dienst en justitiële ambtenaren en magistraten hebben gesproken, dat zij de dossiers Baybasin hebben onderzocht alsmede daarop betrekking hebbende notities van Turkse, Engelse,

Duitse en Nederlandse functionarissen en dat zij op grond daarvan “stuitende feiten hebben ontdekt. Wij zijn erachter gekomen dat de zaak Baybasin geen juridische kwestie is, maar dat het hier gaat om een complot” (p. 6 en 7 van het EK Rapport, voor vertaling gebruikte citaten zie brief d.d. 10 mei 2007 bij brief van mr. P.H. Bakker Schut, bijlage 6). Het rapport geeft aan dat klager in feite is gestraft vanwege zijn bemiddelingsrol indertijd tussen de Turkse militaire autoriteiten en de PKK en omdat hij publiekelijk de betrokkenheid van hoge Turkse regeringsfunctionarissen en politici bij de internationale heroïnehandel aan de kaak probeerde te stellen. Het rapport beschrijft hoe de medewerking van Nederland in deze “set up” tegen klager kon worden verkregen door het chanteren van een hoge Nederlandse justitieambtenaar over wie in Turkije een dossier was opgemaakt terzake zijn betrokkenheid aldaar bij seksueel misbruik van minderjarigen. De betreffende ambtenaar heeft zich midden jaren negentig persoonlijk bezig gehouden met het voorbereiden van de ‘strafzaak’ tegen klager en in die periode diverse malen Turkije bezocht, aldus het rapport. Ook zou hij persoonlijk een Nederlandse officier van justitie opdracht hebben gegeven over de zaak overleg te voeren met de Turkse politiefunctaris Ferruh Tankuz, de politiefunctaris die indertijd in Turkije het strafrechtelijk onderzoek tegen klager leidde. (*ibidem* EK rapport, pp. 22 en 23)

5. De Turkse onderzoeksjournalist Burhan Kazmali heeft eind vorig jaar de inhoud van dit Aanvullend Rapport gepubliceerd op zijn site van de Turkse krant Yalova als onderdeel van een reeks publicaties over de kwestie Hij schrijft erover:

“Wij hebben beslag weten te leggen op het rapport van 64 pagina's dat de Turkse overheid heeft laten opmaken met betrekking tot Hüseyin Baybasin, waarop de mondiale publieke opinie met veel belangstelling heeft gewacht. (---)
Dit Aanvullende rapport” is in december 2006 opgemaakt als aanvulling op het eerder, in het openbare belang ter informatie van de betrokken Openbare Instanties aangeboden Rapport” (bijlage 7: internetpublicatie van Yalova Gizgi d.d. 8 november 2007 plus gedeeltelijke vertaling ervan).

Daarnaast zag Kazmali kans in een uitgebreid onderzoek diverse Turkse (oud)politiefunctarissen te interviewen met kennis over de zaak en de activiteiten welke indertijd in Turkije plaatsvonden ten behoeve van de zaak. Zo sprak Kazmali met het ex-hoofd van politie van Istanbul, Necdet Menzir, oud Turks Minister van Staat en Transport over diens wetenschap over deze ‘set up’ jegens cliënt. Ook interviewde hij de politiefunctaris, Mehmet K. die indertijd de bedoelde Nederlandse hoge ambtenaar van het Ministerie van Justitie moest beveiligen bij zijn bezoeken aan Turkije. Het lukte hem ook in contact te komen met M.Y., toen 12 à 13 oud, één van de jongens die indertijd door K. van straat werd gehaald om de betreffende Nederlandse ambtenaar bij een van zijn bezoeken aan Istanbul en Bodrum gezelschap te houden. De jongen bevestigde het verhaal van K. en beschreef Kazmali hoe hij werd gehanteerd gehoor te geven aan de oneerbare verzoeken van de buitenlandse kennelijk ‘hoge’ gast (vgl. bijlage 8, email van

Burhan Kazmali van 11/12 december 2007 aan A.G. van der Plas, met daarin zijn verklaring over de door hem afgenomen interviews en de inhoud daarvan en **bijlage 9**, verklaring van Burhan Kazmali op 11 januari 2008 te Istanbul, vastgelegd op video).

6. Het Aanvullend Rapport beschrijft het scenario dat is gevolgd en dat inhield dat de door klager zogenaamd gepleegde delicten in Turkije zouden plaatsvinden en de berechting ervan in Nederland. Het Rapport meldt: *“Uit Turkije werden, via gesprekken met Tankuş, aan Nederland archieven met telefoongesprekken verstrekt (---) afkomstig (---) uit onderzoek op Baybaşın van de Turkse veiligheidsdiensten, daterend van 1989 tot 1997. Die gesprekken onder de loop nemende, blijkt dat er een scenario is opgezet waarbij de gesprekken die voor 1997 zijn gevoerd zijn ‘gemixt’ alsof ze na 1997 hebben plaatsgevonden en dat ze zodanig zijn ‘gemoniteerd’ dat het lijkt alsof een misdrijf is gepleegd.”*

Het in het Rapport beschreven scenario vindt tot in detail bevestiging in een verklaring uit 2007 van een rechtstreeks bij het onderzoek tegen klager betrokken Turkse politieman over de gevolgde werkwijze. Deze politiefunctionaris, hieronder verder aan te duiden als X1, wenst om veiligheidsredenen zijn identiteit niet openbaar te maken. (**bijlage 10**, Brief d.d. 8 januari 2007 van Mehmet N Aytekin, gericht aan Mr. A.G. van der Plas met videoverklaring van de heer Aytekin op 10 januari 2008). Daarnaast leidt een onderzoek van de Duits-Turkse onderzoeksjournalist Mehmet Salih Çeviker in Turkije tot dezelfde conclusie als die van het Aanvullend Rapport, te weten dat de strafzaak tegen klager in Nederland een politieke ‘set up’ is geweest, waarin gebruik is gemaakt van onoirbare opsporingsmethoden (**bijlage 11**: verklaring d.d. 20 december 2006 van Mehmet Salih Çeviker).

7. Drie verklaringen van respectievelijk de voormalige in Duitsland gestationeerde Iraanse diplomaat Ali Homan Ghazi, het voormalig lid van het Koerdisch Parlement in Ballingschap en coördinator van MED TV, Ibrahim Pekköz, en een anonieme buitenlandse veiligheidsfunctionaris vormden al eerder een aanwijzing voor de vanaf hoog politiek niveau georkestreerde ‘set up’ in de strafzaak tegen klager. Zowel uit eigen ervaringen als uit gesprekken met diverse overheidsfunctionarissen is Ghazi en Pekköz duidelijk geworden, dat de intensieve politieke activiteiten van klager ten behoeve van de Koerdische zaak in de jaren negentig een doorn in het oog waren van de toenmalige Turkse autoriteiten. Pekköz beschrijft indertijd zowel door de Belgische als de Duitse Geheime Dienst openlijk te zijn gewaarschuwd afstand van klager te houden. De reden hiervoor was niet dat klager zich met criminele activiteiten zou bezig houden – daarvan was geen sprake, aldus functionarissen van deze diensten – maar omdat Turkije samen met een Europees land een complot tegen klager aan het smeden was. Aan Pekköz werd zelfs al vóór klagers arrestatie uitgelegd hoe de beschuldigingen van strafbare feiten tegen klager in elkaar zouden worden gezet. (**bijlage 12**: verklaring d.d. 18 november 2005 van Ali Homan Ghazi en **bijlage 13**: verklaring d.d. november 2005 van Ibrahim Pekköz).

Een hoge buitenlandse veiligheidsfunctionaris uit een ander land, die zijn naam slechts achter gesloten deuren aan de rechter bekend wenst te maken, schrijft in een verklaring van 12 april 2006: *"Turkey pursued heavy pressure on the Netherlands representatives for the purpose to banish Hüseyin Baybasin from the Netherlands to Turkey. (...) I think that the decision issued presently in respect of Hüseyin Baybasin and the charges brought against him were all framed up by the Turkish special service. The Netherlands' public prosecutor's office received the printings of Hüseyin's so-called telephone calls from abroad. The Netherlands' police know it well. This is a political case."*

(bijlage 14: anonieme verklaring d.d. 12 april 2006).

8. Op verzoek van klagers advocaten hebben diverse deskundigen onderzoeken plaats gevonden naar de opnamen van de tapgesprekken welke door het hof voor het bewijs zijn gebruikt. Ook werd vanuit de overheid onderzoek verricht naar de tapkamer apparatuur waarmee deze opnamen zouden zijn vergaard. De uitkomsten van deze onderzoeken spreken over ernstige veiligheidslücken in de Nederlandse tapkamers waarmee de voor het bewijs gebruikte tapgesprekken zijn vergaard en geregistreerd en over zodanige 'onregelmatigheden' op de audio opnamen met de voor het bewijs gebruikte tapgesprekken dat deze ernstige twijfels doen rijzen over de authenticiteit van dit tapmateriaal.

II. De achtergronden van de Turks-Nederlandse 'set up'

9. De oud minister van Staat en Transport, Necdet Menzir heeft tegenover Burhan Kazmali aangegeven, dat hij midden jaren negentig als Directeur van Politie te Istanbul kennis heeft kunnen nemen van de wijze waarop de strafzaak tegen klager in elkaar is gezet. Ter gelegenheid van een etentje werd Menzir indertijd door de echtgenoot van de toenmalige minister president van Turkije, Özer Ciller, gezegd dat deze laatste zich stoorde aan gedragingen en uitlatingen van klager en wenste dat klager en familie onder observatie werden gesteld. In een schriftelijke verklaring van 11 december 2007, bevestigt in een op video vastgelegd interview op 11 januari 2008, schrijft Kazmali dat Menzir hem het volgende heeft verteld:

"Wij hadden de zaak Baybasin als één geheel aangepakt. (...) Op de telefoons van Hüseyin Baybasin, zijn familieleden en de kring om hen heen waren inmiddels taps aangesloten. Deze werkzaamheden waren in die periode niet rechtmatig. Er bestond namelijk geen rechterlijke beslissing of iets dergelijks voor. Blijft over dat Ferruh Tankuş en Emin Aslan ieder afzonderlijk samenwerkten met de Nederlandse Internationale Onderzoeks Eenheid, het Interregionale Recherche Team, de Nederlandse politie en het ministerie van Justitie (...) --- Turkije verstrekke alles wat men had tegen Hüseyin Baybasin, zelfs de kleinste informatie, aan Nederland. Er hebben met betrekking tot Hüseyin Baybasin wel zo veel verzoeken om technisch onderzoek plaatsgevonden dat zelfs de doodgewone dagelijkse gesprekken naar Nederland en naar de politie

of gerechtelijke autoriteiten van andere landen die daarom vroegen, werden toegestuurd.

Ik ben er nog steeds niet achter wat Emin Aslan en Ferruh Tankuş met de zaak Baybaşin te maken hadden. Zij hebben beiden bijzondere inzet getoond. Er is veel geld als beloning gegeven. Volgens mij zijn er, zonder dat er echt serieus bewijs en bewijsstukken waren, slechts telefoongesprekken, enkele beelden en documenten met betrekking tot het onderzoek aan de zeer regelmatig langskommende Nederlandse politie gegeven. En wij hebben op de beide boten geen enkel naar Baybaşin leidend spoor aangetroffen. Het is mij nog steeds niet duidelijk hoe het hen is gelukt om deze man op grond van telefoongesprekken levenslang gevangen te laten nemen. Wat mij betreft is de Nederlandse Internationale Onderzoeks Eenheid, het Interregionale Recherche Team absoluut fout voorgelicht.

ÖZER ÇILLER pleegde te zeggen dat Baybaşin niet naar Turkije zou moeten komen. Dat was ook zijn eis voordat Baybaşin in Nederland werd opgepakt. Trouwens, enige tijd na deze besprekingen is de operatie in Nederland aangevangen. Ferruh Tankuş was, na zijn opleiding in het buitenland, bewust op de narcoticadienst geplaatst, op instigatie van de Directeur Generaal en uiteraard het Ministerie. Hij zei dat alles wat hiervoor nodig was, moest worden gedaan. Çiller had veel meer intensieve gesprekken met Mehmet Ağar, Tankuş en Aslan. De gekruiste armen werden in werking gesteld.

Een ander argument om het apparaat op te stoken was het idee dat Baybaşin de PKK zou helpen, dat hij MED TV ondersteunde, omdat hij het apparaat bekend was dat Baybaşin met zijn organisatie reclame maakte voor dat TV-kanaal. Emin Aslan en Ferruh Tankuş, maar in het bijzonder Aslan, gingen Baybaşin op een overdreven intensieve wijze volgen.. Wat mij betreft. Ik wil niemand vals beschuldigen, ik wil ook niet te ver gaan, maar in die jaren hebben politici en een aantal belanghebbende kringen met groothandelaren in drugs samen-gewerkt om Baybaşin de pas af te snijden. Dit was de meest effectieve weg om deze persoon de pas af te snijden en dat is hen ook gelukt. Stelt u zich eens voor, de officier van justitie van een land, speciaal opgeleide politiemensen, komen naar Turkije, zij laten de paarden rennen zoals zij dat willen, ons apparaat werd gebruikt voor een aantal van hun wensen en wij stonden erbij en keken er naar. (---)

FERRUH TANKUŞ, had in de operatie Baybaşin een speciale taak. Hij was met veel bevoegdheden toegerust. Hij werkte met een voortreffelijk team. Ferruh Tankuş, die onderzoek deed, waarde hechtte aan de telefoontaps en camera-observaties liet verrichten in de zaak tegen Hüseyin Baybaşin, heeft zo'n 21 maanden gefungeerd als Directeur van de Narcoticiendienst in Istanbul. Tankuş en E. Aslan zijn experts in hun taken in hun beroep. Zij zijn zeer goed opgeleid. De Staat heeft veel geld uitgegeven voor hun opleiding in het buitenland. Tankuş is nadat hij de buitenland-opleidingen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken had afgemaakt op deze functie gezet. Misschien is hij voor een korte periode ook nog wel belast geweest met andere werkzaamheden, maar bij mijn weten heeft dat niet lang geduurd. Daarna werden voorberei-

dingswerkzaamheden verricht voor de grote operaties. De ruwe informatie was merkwaardig en er werd begonnen met het omzetten van die merkwaardige informatie in ruwe informatie. In de zaak Baybaşin werden de telefoontaps, zonder de resultaten uit de inhoud daarvan af te wachten, doorgegeven aan de toenmalige Algemeen Directeur, en vervolgens zie je die informatie terug in de handen van de politieke arena. Ik was stomverbaasd, ik voelde dat er een wespennest achter zou kunnen zitten en ik heb mij op afstand gehouden.

DAN KOMEN WE aan de zaak J. Demmink... De naam van die man heb ik erg vaak gehoord. Ik kan me de exacte datum niet meer herinneren maar in die jaren verzorgde onze veiligheidsdienst zijn beveiliging... In het verleden, ook al voor de jaren 1995, hoorde ik af en toe dat hij weer in Turkije was geweest. Ik vermoed dat hij een nauwe band met Turkije had, maar wij konden niet weten wat zijn bedoelingen waren, ik wilde het ook niet weten. Voor zover ik weet is het wel zo dat hij onderzoek deed in de zaak Baybaşin en dat hij zich bezighield met onderzoek naar diens bezit en vermogen in Turkije en de plaats waar zijn roerende en onroerende bezittingen zich bevonden. Op dit moment wil ik geen namen noemen maar hij schijnt gesprekken te hebben gevoerd met de politici van destijds, leiders op het hoogste ministeriële niveau en met een aantal mensen van de MIT. Zelfs als tussen onze collega's, die inmiddels uit de organisatie zijn omdat zij zijn gepensioneerd of die zijn overgeplaatst naar andere plaatsen, deze onderwerpen af en toe ter sprake kwamen, stelden wij elkaar de vraag wat die J. Demmink toch van plan was en waarom hij zich toch zo van nabij met Turkije bezig hield. Ik wil mij hier ook niet al te veel in verdiepen want de waarnemingen waren vaak niet erg chic, het ging om zaken die niet zouden moeten gebeuren. Maar helaas hebben sommige collega's binnen onze organisatie voor deze persoon een aantal diensten verricht, u mag ze zelf benoemen. Zelfs in die jaren spraken wij al van een "PEDOFIEL", mijn opvoeding staat mij niet toe om dit uit te spreken. Ik heb hem trouwens maar een of twee keer gezien en kort met hem gesproken (---) Bekend was dat Demmink, wiens naam in Turkije in verband werd gebracht met seksschandalen, in de jaren 1995 tot 2000 met gebruikmaking van verschillende namen in Turkije is geweest. (het verhullen van iemands werkelijke identiteit is iets dat om veiligheidsredenen wel vaker gebeurde) De politie in Istanbul verleende hem vanzelfsprekend beveiliging, zowel bij zijn officiële als ook bij zijn niet officiële bezoeken. Met die zaken hield de afdeling beveiliging zich bezig. Wij deden het nodige voor zijn officiële- en zijn privé-bezoeken. Demmink was ook nauw betrokken bij de zaak Baybaşin. Ik had gehoord dat Tansu Çiller diverse malen met het Nederlandse Ministerie van Justitie heeft gesproken. Het heeft uiteraard een behoorlijke schok veroorzaakt dat Baybaşin de naam van Tansu Çiller in verband bracht met de drugshandel. Maar ik ben zelfs niet in staat om te beoordelen of deze uitspraak op waarheid berust of niet. Maar kijk, ik zal iets zeggen, ik weet niet of dit juridisch mogelijk is of niet. De gesprekken tussen Ferruh Tankuş en Demmink, Tankuş en Hillenaar en alle besprekingen met de buitenlandse politiemensen die vanuit Nederland naar Turkije zijn gekomen, zijn opgenomen op geluidsbanden met de bedoeling dat ze later zouden kunnen worden ontcijferd. (---) Dit is wat ik te zeggen heb." (de pp. 3-6 van de schriftelijke verklaring van B. Kazmali, bijlage 8)

10. De oud-politiefunctionaris Mehmet K. (zijn volledige naam wordt op verzoek van K. om veiligheidsredenen vertrouwelijk, separaat aan uw Hof verstrekt) vertelde aan Kazmali dat hij tussen 1995 en 1997 werkzaam is geweest bij de afdeling Beveiliging van de Directie van Politie te Istanbul. Hij kreeg in die periode de opdracht buitenlandse functionarissen gedurende hun verblijf in Turkije te beveiligen. In die hoedanigheid ontmoette hij ook de Nederlandse ambtenaar Demmink, zo liet hij Kazmali weten. Kazmali geeft in zijn verklaring van 12 december 2007 aan van K. het volgende hierover te hebben vernomen:

KGP "Het was een paar maanden voordat Hüseyin Baybaşın werd opgepakt, het kan 5 of 8 maanden daarvoor zijn geweest. Het feit dat er buitenlandse functionarissen naar Turkije en in het bijzonder naar Istanbul kwamen, die uiteindelijk met de politie zouden gaan samenwerken bracht met zich mee dat die teams moesten worden beveiligd en bijgestaan, dat was de taak van de afdeling beveiliging. Een deel van de teams die voorafgaand aan de operatie met betrekking tot Baybaşın voor de werkzaamheden naar Istanbul kwamen werd in het politiehôtel en een ander deel werd in private hotels ondergebracht. De mijnheer die voorafgaand aan de operatie Baybaşın uit Nederland kwam, was de persoon die ik ken als degene waarover ik later heb vernomen dat hij Demmink heet. Er waren nog twee personen bij hem die van de Nederlandse politie waren, een van hen was iemand van de inlichtingendienst. Maar in die tijd was het niet alleen de Nederlandse politie die naar Istanbul kwam. Er kwamen ook officiële functionarissen uit Italië, Engeland, België en zelfs uit Duitsland. Zij spraken altijd een vreemde taal, mijn collega die met mij samenwerkte kende een beetje Engels en daardoor wisten wij waarover zij spraken. Samen met drie collega's hielden wij ons bezig met de beveiliging van de heer Demmink en van degenen die in zijn gezelschap waren. Waar zij ook heen gingen en met wie zij ook contact zouden opnemen, wij zorgden voor een veilige omgeving. Af en toe maakten wij bij de politie ook gebruik van burgervoertuigen met valse kentekenplaten. Demmink en de Nederlandse politiemensen legden doorlopend contacten met politiemensen, leden van de rechterlijke macht en met een paar gepensioneerde rechters... Ik had de genoemde persoon echter maar drie keer tijdens zijn bezoeken aan Istanbul begeleid. Een keer op zijn echte naam, dat was Demmink, maar bij zijn tweede en derde bezoek maakten wij om veiligheidsredenen gebruik van valse namen, wij deden ons werk... de tweede komst van deze persoon was in '95, het zou ook begin '96 kunnen zijn geweest. Na een aantal besprekingen te hebben gevoerd in Gayrettepe was er in hotel Akgin in Topkapi voor deze persoon een kamer gereserveerd onder een andere naam. Ze hebben toen in de lobby van dat hotel op de eerste dag van zijn verblijf een bespreking gehad met een aantal functionarissen van het Nederlandse Consulaat. Ze hadden daar besprekingen met hoge politiechefs waarvan ik op dit moment de namen niet wil noemen. De inhoud van een belangrijk deel van die besprekingen had betrekking op Hüseyin Baybaşın, maar het was ook sowieso niet onze taak om daar naar te luisteren. Op vrijdag na afloop van dit soort werkzaamheden en bijeenkomsten verbleef deze persoon als

ik mij niet vergis in een mooie kamer op de bovenste etage, met uitzicht op Fındıklı.

(---)

Ik heb met de heer Demmink geen enkel woord gewisseld. Ik ken trouwens niet eens een vreemde taal. Hij heeft mijn collega naar zijn kamer ontboden en had tegen hem gezegd dat hij klaar was met zijn werkzaamheden en dat hij een paar dagen door Turkije wilde reizen en plezier wilde maken, dat hij overdag oudheden en toeristische plaatsen wilde bezoeken en dat hij 's avonds uit wilde gaan

(---)

Ik heb tegen mijn collega gezegd: 'kom en laten wij hier van af zien en laten we dat aan onze Directeur laten weten' en dat hebben we ook gedaan.

Maar het antwoord dat wij van hem kregen was dat we alles moeten doen wat die man van ons vroeg. Ze hadden gezegd dat hij een belangrijk persoon was. (---) de man (---) zei dat hij de liefde wilde bedrijven met iemand van het mannelijke geslacht. (---) De werkelijke bedoeling van deze persoon, zijn leeftijd, was om geslachtsgemeenschap te hebben met een jongetje. (---) hem is op een gepaste wijze gevraagd wat voor man hij dan wilde hebben. (---)

Ik dacht aan de stadsmuren van Topkapi. Ik ben daar in mijn eentje naar toe gegaan, de auto was een burgerauto met een vals kenteken. Op de muren van de citadel heb ik een van de als drugsverslaafde, ver van de maatschappij staande, als 'straatkinderen', kinderen van onder brug bekend staande kinderen gevonden met een strafblad vol diefstallen, die ik nog kende van toen ik nog op andere plaatsen in functie was. Ik denk dat hij toen zo'n 14 of 15 jaar oud was. Hij had op die leeftijd wel het een en ander op zijn kerfstok, maar hij had nog niet in de gevangenis gezeten. Ik heb hem bij mij geroepen en ik hem gezegd dat er een klusje voor hem was. Ik heb hem gezegd dat hij binnen een paar dagen zelfs geld zou kunnen krijgen. Deze persoon had in het verleden ook al eens homoseksuele penetraties met anderen gehad. Ik heb hem over het geval verteld, hij ging akkoord. Het is in ieder geval beter dan op de muren van de citadel te slapen, zei hij. (---) Die persoon kent u trouwens ook. Voordat ik hem naar het hotel bracht is hij in het hotel gewassen, geschoren etc. we hebben hem kleding aan gegeven die de obers gebruiken en op de zaterdagavond heeft hij hem in zijn kamer ontboden en hebben ze in de kamer samen gegeten... Ik denk dat het rond 02.03 was dat de jongen uit de kamer kwam en de kamer eraanast is binnengegaan. Wij hebben aan hem gevraagd wat er was gebeurd, aanvankelijk wilde hij het niet vertellen, maar op ons aandringen heeft hij gezegd dat zij samen waren geweest en seks hadden bedreven. Hij had dollars of Markens in zijn zak, ik weet het niet zeker maar zondagochtend zei de jongen tegen ons dat hij wat kleding zou gaan kopen en dan terug zou komen en hij zei: "hij wil mij maandag mee naar Izmir nemen en ik wil meegaan." Wij waren bang om net als de jongen in de problemen te komen en mijn collega is hem gevolgd en een paar uur later kwam hij terug met nieuwe kleren. Zondag zijn ze ook weer bij elkaar geweest en na een paar uur samen te zijn geweest ging hij naar zijn eigen kamer. (---) Op maandag is de persoon met een voertuig waarvan wij wisten dat het toebehoorde aan het Nederlandse Consulaat samen met de jongen, die hij meenam, naar Izmir, Kuşadası, Bodrum en omgeving gegaan." (de pp. 16-18 van de schriftelijke verklaring d.d. 12 december 2007 van B. Kazmali, bijlage 8)

In een op videoband vastgelegd interview bevestigt K. dat hij de publicaties van Kazmali over zijn ontboezemingen had gelezen en dat Kazmali hierover de waarheid had geschreven. Samengevat specificeert K. in dit interview dat het betreffende straatkind indertijd 11 tot 12 jaar oud was en erg bang. Bovendien ging het niet alleen om deze jongen, maar had hij ook nog een andere jongen geregeld. Deze videoband, gedateerd op 10 januari 2008, kan in besloten zitting aan uw hof worden getoond (bijlage 15: videoband, gedateerd op 10 januari 2008 te 15.46 uur, te tonen in besloten zitting).

11. De jongen waarover K. spreekt, heet Mustafa Y. (zijn volledige naam en geboortedata worden u vertrouwelijk, per speciale bijlage separaat verstrekt). Hij sprak meerdere malen met Burhan Kazmali het afgelopen jaar. Zijn relaas bevestigt het verhaal van de politiemann K. Hij geeft aan dat hij in de periode dat het beschreven feit zich afspeelde, 12-13 jaar oud was. Hij werd inderdaad indertijd door veiligheidsambtenaren benaderd en beschrijft dat hij geen kans had om hun verzoek te weigeren. Letterlijk gaf hij hierover aan volgens Kazmali's verklaring:

"Ze zeiden toen: 'wij staan achter jou, wij zullen voor je opkomen. We zullen bemiddelen zodat jij beter werk zult kunnen krijgen. Maar we gaan jou naar een plek brengen, we zullen je met iemand laten kennismaken, die gaat zich met jou bezighouden. (uit schaamte wil ik niet verder ingaan op hetgeen mij toen is verteld) Ik had ook geen kans om te weigeren. Ik was namelijk tot hen veroordeeld. Ik weet heel goed wat mij had kunnen overkomen als ik nee zou hebben gezegd. Ze zouden mij iedere dag ophalen en mij misschien wel delicten die ik niet heb gepleegd, in mijn schoenen schuiven, dat was mij namelijk al heel vaak overkomen. (---) Ik werd geconfronteerd met iemand die even oud was als mijn vader. Iemand met een flink en grof postuur, ik verstond niet wat zij bespraken, maar er stonden drankjes en vruchten op de tafel. Hij vroeg enkele dingen en ik maakte gebaren met mijn handen om duidelijk te maken dat ik hem niet had verstaan. Hij lachte hard. Hij keek alsmaar naar mij, hij keek niet naar de televisie en hij hield zijn ogen niet van mij af. Terwijl hij naar mij keek streelde hij ook zijn lichaam. Het was een goed geklede persoon, hij probeerde met zijn lichaamshouding en zijn gedrag iets aan mij duidelijk te maken. (---) Op dat moment had ik zijn bedoeling al wel begrepen. Nadat die functionaris was vertrokken zijn er een aantal dingen gebeurd. We zijn namelijk samen in het bed gegaan en hij kustte en streelde mij onophoudelijk. Ik wolgde van de man maar ik had geen keus... Nadat deze gemeenschap enige tijd had geduurd, heeft hij mij verleid. Ik heb die nacht twee keer een dergelijke gemeenschap gehad met deze persoon. Na verloop van een hele tijd ben ik naar mijn kamer gegaan en hij had mij ook behoorlijk veel geld gegeven, hij had Marken gegeven. De volgende dag ben ik zo rond de middag uit het hotel weggegaan, maar mij werd gevraagd om niet te ver weg te gaan. (---) de volgende dag is er niets gebeurd, later is mij gezegd dat wij met een andere automobiel naar de buurt van Izmir zouden gaan en dat ik mee zou moeten en ik ben met hen meegegaan. Onderweg heeft hij niet veel gesproken, hij zei alleen maar sommige dingen tegen degenen die hem beveiligden, af en toe keek hij mij aan en knipoogde naar me.

We waren naar Bodrum gegaan. Het was de eerste keer in mijn leven dat ik buiten Istanbul kwam. Ik werd er vaak op gewezen dat ik over de naam en de identiteit van deze persoon met niemand mocht praten. Ik dacht bij mezelf, waarom zou ik daarover praten, zou ik aan Allah om mijn verdoemenis verzoeken. We waren naar een plaats dichtbij het centrum van Bodrum geweest. Tegen mij was gezegd dat ik een paar dagen in dat hotel zou blijven en dat mijn relatie met die persoon zou voortduren. Voordat we naar het hotel zijn gegaan hebben we gegeten in een plaats die leek op een zomerhuis, we waren daar met vier mensen. Drie waren buitenlanders en een was Turk. Ze hadden mijn identiteitskaart afgenomen, ze dachten zeker dat ik er anders misschien vandoor zou gaan, maar ik had sowieso geen mogelijkheid om ergens naar toe te gaan. (---) Vervolgens hebben ze mij naar het hotel gebracht waar wij zouden verblijven, je moest daar met een trap naar toe. Bij de ingang van het hotel ontstond een discussie tussen, ik geloof dat het medewerkers van het hotel waren, en de personen die bij mij waren. Ik wist niet wat er aan de hand was, maar de medewerkers van het hotel kon ik verstaan omdat zij Turks spraken. Ik vernam dat de persoon van wie ik inmiddels te weten was gekomen dat hij J.D. heette en in Nederland een belangrijk persoon was, bij de binnenkomst van de functionarissen die bij hem waren, aan het hotel een valse identiteit had opgegeven en dat hij met een identiteitsbewijs op naam van iemand anders in dat hotel willen verblijven. In verband met die persoon is de Gendarmerie ingelicht, maar ze hadden mijn situatie door of iemand heeft dat verteld en het hotelpersoneel zei 'maak dat je wegkomt, jij bent een fl...'. 'Ga jij hier samen met die mannen zijn? Ga weg of we roepen de gendarmerie'. Ik was bang, maar er was niets dat ik kon doen.' (de pp. 19-20 van de schriftelijke verklaring van B. Kazmali, bijlage 8)

Een op 10 januari 2008 door Kazmali van Mustafa Y. afgenomen interview is op videoband vastgelegd. Ook deze videoband kan in besloten zitting aan uw hof worden getoond. Samengevat specificeert Y. in dit gesprek met Kazmali dat de politie hem indertijd had bedreigd voor het geval hij niet zou doen wat ze hem vroegen. Meewerken zou beloofd worden. Hij herkent de foto van J. Demmink die hem door Kazmali wordt voorgehouden en bevestigt met deze man op 12 jarige leeftijd een seksuele relatie te hebben gehad. Hij voegt daaraan toe toen bang te zijn geweest, zich door het gebeuren niet meer echt mens te voelen, maar bekeken te voelen als iets laags (**bijlage 16:** de betreffende videoband van 10 januari 2008 te vertonen in besloten zitting).

12. Het vorig jaar aan diverse Turkse overheidsinstanties aangeboden Aanvullend Rapport beschrijft zoals hiervoor aangegeven, hoe klager is gestraft vanwege zijn bemiddelingsrol indertijd tussen de Turkse militaire autoriteiten en de PKK enerzijds en zijn publiekelijke uitspraken over de betrokkenheid van hoge Turkse regeringsfunctionarissen en politici bij de internationale heroïnehandel anderzijds. Het rapport stelt dat hiervoor gebruik is gemaakt van chantage van genoemde hoge Nederlandse ambtenaar. Het Rapport memoreert letterlijk:

"De onderhandelingen tussen Nederland en de gemachtigden in Turkije, die connecties hadden met de bende, worden gedocumenteerd door één van de documenten uit de dossiers in de zaken tegen Hüseyin Baybasin, met het briefhoofd van het Nederlandse ministerie van justitie. Volgens het document d.d. 15 juli 1997 met het briefhoofd van het ministerie van justitie is er een telefoongesprek geweest in dit ministerie binnen het team dat de operatie uitvoerde: "De zaak Baybasin wordt gebruikt als drukmiddel 'teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen'. Op dit moment wordt hierover overleg gevoerd door BuiZa. Aangezien dhr. Demmink donderdag op vakantie gaat, zal gepoogd worden om uiterlijk donderdagochtend de besluitvorming af te ronden." (bijlage 6, EK rapport, p. 10)

Voorts verwijst het rapport naar "onderhandelingsdocumenten van Interpol Turkije-Nederland waaruit blijkt dat Nederland betrekkingen heeft met een bende in Turkije". Vervolgens wordt naar aanleiding van voormelde notitie van het Nederlandse ministerie van justitie opgemerkt:

"En het geval waarvoor dit drukmiddel tegenover de Turkse bevoegde autoriteiten werd gebruikt heeft te maken met de in het document genoemde Joris Demmink. Demmink komt in de Nederlandse hiërarchie als Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie op de tweede plaats na de minister. De naam Demmink is in Nederland in opspraak geraakt doordat bekend werd dat hij, buiten de uitvoering van zijn functie, betrokken was in schandalen inzake seks die hij had met jonge kinderen en jongens. (---) Demmink had ook in Turkije soortgelijke "party's" gerealiseerd. Omdat in 1995 in Bodrum tijdens zo'n "party" een wapen afging, is de politie ter plaatse gekomen. Gemeld wordt dat over de door de bende, die de internationale drugshandel regelt, met behulp van hun ondersteuners uit ambtenarenkringen, in Turkije georganiseerde "party" gedetailleerde informatie is verstrekt aan en dat het is geregistreerd door de Turkse veiligheids- en inlichtingendiensten. De poot van de bende in Turkije die zich stoorde aan de tegelijkertijd plaatsvindende openbaringen van Baybasin met betrekking tot de internationale drugshandel heeft gebruik gemaakt van dit voorval. Duidelijk is dat het complot dat stap voor stap via deze keten van belanghebbenden is opgezet, is overgegaan in een operatie van belanghebbende kringen die de internationale drugshandel onder controle hebben.

Hoewel dit complot teruggaat tot dat Hüseyin Baybasin in 1995 naar Nederland kwam, is duidelijk dat de eerste concrete stappen in 1996 zijn gezet. Het is duidelijk dat de openbaringen van Baybasin in die periode in de Turkse gesproken en geschreven pers over drugshandel die

plaatsvindt van het Midden Oosten naar Europa en Amerika, grote onrust teweeg hebben gebracht bij de grote bendes in de drugs wereld. Uit al bekende publicaties en uit informatie en documenten uit de Berechttingsdossiers blijkt dat dit complot door drugsbaronnen is opgezet en uitgevoerd, en is "opgebouwd langs een traject Nederland-Turkije". Volgens de gegevens die uit de details en de bevindingen in de dossiers naar voren komen, blijkt duidelijk dat de opzetters van het complot een weg hebben bewandeld van "het signaleren en vervolgen van zogenaamde schuldigen, het voorbereiden van beschuldigingen in Turkije, en de vervolging ervan in Nederland laten plaatsvinden." (ibidem, p.13).

En verderop:

"Aan de zijde van Nederland is door minister van justitie Winnie Sorgdrager en haar assistent Joris Demmink de zaak aan het rollen gebracht toen de door Hüseyin Baybasin van drugshandel beschuldigde directeur-generaal van politiezaken Mehmet Agar en premier Tansu Çiller begin 1997 met de Nederlandse minister van justitie Sorgdrager hebben gesproken en Tansu Çiller heeft verklaard dat Baybasin, die haar had beschuldigd, "tot zwijgen gebracht moest worden". Blijkens hetgeen dat daar is besproken en de informatie uit verklaringen heeft Tansu Çiller toen het dossier Demmink op tafel gelegd. Bekend is dat er in die periode berichten in omloop werden gebracht over Demmink dat hij "in Roemenië en in Tsjechië seks had met kinderen". (---) Joris Demmink, die zich speciaal heeft beziggehouden met de zaak van Hüseyin Baybasin in Nederland, is in november 1995 als toerist hier geweest en in juni 1996 in Antalya voor een internationale bijeenkomst. Daarnaast is hij Turkije in- en uitgereisd in de jaren 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 en meestal wiste hij zijn sporen. Deze gegevens zijn verzameld bij officiële en speciale inlichtingendiensten. Er is ook geconstateerd dat hij onder verschillende namen Turkije is binnengereisd.

Eveneens met betrekking tot hetzelfde onderwerp geeft Demmink, gevolg gevende aan het genomen besluit, aan de Officier van Justitie Hillenaar "opdracht om met Ferruh Tankuş te spreken". Gebleken is dat dit gesprek heeft plaatsgevonden ongeveer zes-zeven maanden voordat Hüseyin Baybasin in maart 1998 werd aangehouden en na het gesprek tussen Minister Sorgdrager en Tansu Çiller. Terwijl in het gesprek Hillenaar-Tankuş werd gepland "welk delict voor Baybasin zou worden gerealiseerd om de operatie uit te voeren".

Voor zover duidelijk zou met het voor Hüseyin Baybasin opgezette scenario en het plan van het scenario, Turkije het land zijn waar het delict zogenaamd is gepleegd, en Nederland het land waar de vervolging

zou worden ingesteld. Duidelijk is dat terwijl de veiligheidsdiensten van beide landen gewoon hun werk deden, het plan stap voor stap is opgebouwd om Hüseyin Baybasin, die openbaringen deed over de organisaties die zich schuldig maakten aan internationale drugshandel, het zwijgen op te leggen, zodat de smokkel gemakkelijk en op een nog meer gecontroleerde wijze via het traject Turkije door zou kunnen gaan. Uit Turkije worden, via gesprekken met Tankuş" aan Nederland archiveren met telefoongesprekken verstrekt, waarvan wordt gesteld dat zij afkomstig zijn uit telefoontaps uit onderzoek op Baybasin van de Turkse veiligheidsdiensten daterend van 1989 tot 1997.

Die gesprekken onder de loep nemende, blijkt dat er een scenario is opgezet waarbij de gesprekken die voor 1997 zijn gevoerd zijn "gemixt" alsof ze na 1997 hebben plaatsgevonden en dat ze zodanig zijn "gemoniteerd" dat het lijkt alsof een misdrijf is gepleegd. Onze constatering en waarnemingen zijn gedetailleerd en duidelijk. (...) Voordat de telefoongesprekken aan de rechter die de aanhouding van Hüseyin Baybasin heeft bevolen zijn voorgelegd, is aan deze rechter informatie gegeven over Hüseyin Baybasin, die zou worden "gezocht" als verdachte in de zaak van het schip de Lucky S, waarin 20 ton drugs werd gevonden, waardoor de rechter is beïnvloed. Destijds had evenwel zelfs met een eenvoudig onderzoek door de rechtbank vastgesteld kunnen worden of Hüseyin Baybasin in die tijd inderdaad werd gezocht in verband met de zaak van het schip Lucky S." (ibidem, pp. 22 en 23).

Met betrekking tot de manipulatie van telefoontaps geeft het Aanvullend Rapport onder meer het volgende voorbeeld:

"Toen Hüseyin Baybasin in 1992 nog in Turkije verbleef heeft hij een telefoongesprek gehad met de advocaat Necmettin Yildiz. Dit gesprek is door de Nederlandse officier van justitie zo gemanipuleerd dat het net lijkt of dit gesprek eind 1997 in Nederland heeft plaatsgevonden en niet in 1992. Dit gemanipuleerde gesprek is als bewijsmiddel tegen Baybasin gebruikt. We hebben vastgesteld dat dit gesprek met advocaat Necmettin Yildiz met een aantal taps van andere telefoongesprekken door Turkse functionarissen uit hun archieven ter informatie aan Nederlandse instanties is gegeven. Aan Nederland is informatie gegeven ten behoeve van inlichtingendiensten, en daarvan is vastgesteld dat een aantal telefoontaps als bewijs zijn gebruikt, waarvan het lijkt of de gesprekken tussen 1997 en 1998 hebben plaatsgevonden." (ibidem, p.42 en 43)

13. Deze passages uit het Aanvullend Rapport vinden hun illustratie in een in januari 2007 tegenover de Turkse advocaat Mehmet N. Aytekin afgelegde anonieme, maar gedetailleerde verklaring van een Turkse politieman X1 over de voorbereiding in Turkije van de Nederlandse strafzaak tegen klager. Deze politieman was volgens

de door Aytekin op 10 januari 2008 in Istanbul afgelegde verklaring rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek onder leiding van Ferruh Tankuz. In zijn tegenover Aytekin afgelegde verklaring wendt X1 zich tot de Nederlandse Commissie Evaluatie Afgesloten Strafzaken, ook wel de Commissie Posthumus genoemd, met het verzoek om de strafzaak Baybasin opnieuw te onderzoeken op basis van de feiten die hij aandraagt. Hij stelt kennis te hebben van ondermeer het volgende:

"Nadat Hüseyin Baybaşin naar Nederland is geweest, zijn er afspraken gemaakt met de Nederlandse autoriteiten; vooral met ingang van het jaar 1995 is sprake van samenwerking. Binnen deze samenwerking is ook een gezamenlijke computerlijn ontwikkeld en via deze lijn zijn allerlei met betrekking tot deze persoon geschapen berichten doorgegeven. Op soortgelijke wijze heeft ook uitwisseling plaatsgehad van bandopnamen met telefoongesprekken van deze persoon, foto's en beeldregistraties.

Een daarvan lijkt mij zeer belangrijk. Zelfs de bandopnamen en de banden van telefoontaps van de jaren voordat Hüseyin Baybaşin Turkije heeft verlaten, zijn aan de Nederlandse autoriteiten verstrekt. Een van die verstrekte bandopnamen betrof een telefoongesprek tussen de advocaat mr. Necmettin Yıldız, die ik heroepsmatig goed ken, en Hüseyin Baybaşin.

Er is nog iets waarover ik wetenschap heb, namelijk het volgende; er is een schrijven van de Narcoticadienst, waarin de naam van Hüseyin Baybaşin werd genoemd, dat al voordat het naar de met deze zaak belaste instantie, het Tribunaal voor Staatsveiligheid (Devlet Güvenlik Mahkemesi = afgekort DGM) werd verzonden, naar de Nederlandse instanties is gezonden. Er werd toen een groep gevolgd waarin zich ook buitenlanders bevonden in verband met een zaak waarin ook de persoon genaamd Nuri Korkut voorkwam. De werkzaamheden met betrekking tot deze zaak zijn van het begin af aan samen met de Nederlandse autoriteiten uitgevoerd. In het kader van deze werkzaamheden ben ik er getuige van geweest dat de Nederlandse autoriteiten, waarvan bekend was dat zich onder hen een officier van justitie, politiemensen en functionarissen van de inlichtingendienst bevonden, naar Turkije kwamen en dat zij de stand van zaken evalueerden en zelf werkzaamheden uitvoerden. Mij is bekend dat de politiemensen die kwamen verbonden waren aan de Eenheid Noord en Oost Nederland.

(---) Later hebben wij vernomen dat mijn hoofdcommissaris Ferruh Tankuz en mijn directe chef Hüdaî Sayın grote geldbedragen hebben ontvangen in de zaak tegen Hüseyin Baybaşin. Aan ons heeft niemand ooit een cent gegeven. Ze hebben gezegd dat de terroristen van Hüseyin Baybaşin de PKK ondersteunden. Ze hebben ons wijs gemaakt dat zij

Turkije probeerden omver te werpen met Christelijke maatregelen. Later bleek het dat het allemaal om eigen gewin is gegaan.

(---) Alle telefoongesprekken vanaf het jaar 1989 tot aan de dag van de arrestatie van Hüseyin Baybaşın zijn beluisterd door mij en mijn teamgenoten. Er was geen enkel gesprek bij dat betrekking had met drugszaken. Alle gesprekken van Hüseyin Baybaşın gingen over handel of hadden te maken met diverse mensen die hij behulpzaam was met hun problemen. Er waren gesprekken bij met de PKK-leiders, en ook met Öcalan. We luisterden ook gesprekken af met de Volksvertegenwoordigers in Turkije, ministers, de MIT (=Turkse Veiligheidsdienst), bevoegde personen op het hoogste niveau bij de politie en in het leger. Wij kennen degenen die vanuit Turkije helemaal naar Nederland gingen om Hüseyin te smeken. Wij kennen degenen die hem vroegen om hen met de PKK in contact te brengen omdat zij wilden dat Hüseyin Baybaşın contact zou opnemen met de PKK. Hüseyin Baybaşın heeft de leiders van de PKK rechtstreeks contact laten opnemen met onze superieuren. Wij hebben hun telefoongesprekken beluisterd.

(---)Kijk, omdat ik U vertrouw geef ik U mijn personalia en details over mijn functie. Deze zaak en Hüseyin Baybaşın zijn mijn dagen en nachten gaan beheersen. Ik heb zaken die ik weet verteld aan mensen met een functie bij de inlichtingendienst en de juridische afdeling op wie ik vertrouwde. Ik constateerde dat zij al op de hoogte waren van hetgeen ik wist, ik heb het deels aan de delegatie die uit Nederland was gekomen, verteld. Nog diezelfde avond hebben ze mij bedreigd.

(---) Ik weet dat alle straf- en ontnemingszaken die in ons land tegen Hüseyin Baybaşın en zijn familieleden worden gevoerd, hebben plaatsgevonden conform de bevelen die de Nederlandse en Duitse politie aan onze hoofdcommissaris Ferruh Tanku en onze directe chef Hüdaı Sayın hebben opgedragen. (zie hiervoor bijlage 10, brief d.d. 8 januari 2007 van Mehmet N Aytakin, gericht aan Mr. A.G. van der Plas)

14. Ferruh Tanku is in 1998 gearresteerd wegens gebleken corruptie. Burhan Kazmali beschrijft in zijn email van 12 december 2007 het corruptieonderzoek dat vanaf 22 april 1998 tegen de voormalige directeur van de narcoticadienst Istanbul heeft gelopen (bijlage 8, pp. 5 t/m 11). Hetgeen de zaakofficier van justitie over Tanku opmerkte ter zitting van het Gerechtshof op 23 oktober 2001 moet dan ook als een rechtstreekse leugen worden betiteld. Hij lichtte het hof toen onder ede als volgt voor:

"In de periode van augustus 1997 tot juni/juli 1998 was ik zaakofficier. De zaak is naar mijn mening niet vanuit de Turkse autoriteiten geïnitie-

eerd middels aansturing van informanten. Het onderzoek tegen Baybasin is tevoren niet besproken met Turkije, integendeel, we hebben het juist lang voor ons gehouden tegenover Turkije dat er een onderzoek tegen de verdachte liep. (---) Pas op 1 februari 1998, toen we er niet meer omheen konden, hebben we melding gemaakt van het onderzoek. (---) Ik kan me herinneren met de officier van justitie Tankuz te hebben gesproken. Ik kan me niet herinneren dat ik met hem heb gesproken over de verdachte. (---) Ik weet dat Tankuz hoofd was van de narcoticabrigade. Voor zover ik weet is Tankuz niet gearresteerd wegens betrokkenheid bij drugshandel en ontheven van zijn functie, doch is hij thans lid van de Hoge raad in Turkije." (bijlage 16A: proces-verbaal d.d. 22 en 23 oktober 2001 van het gerechtshof te 's Hertogenbosch, pp. 25 en 31)

Ferruh Tankuz is nooit lid geweest van de Hoge Raad in Turkije. Integendeel, in 1998 is hij gearresteerd en is er een strafrechtelijk onderzoek tegen hem ingesteld. Hillenaar heeft hierin het hof onjuist voorgelicht. Hetzelfde geldt voor zijn opmerking onder ede dat over de zaak Baybasin eerst op 1 februari 1998 contact is geweest met de Turkse autoriteiten. De oud chef van politie te Istanbul, Necdet Menziri, spreekt dit rechtstreeks tegen en met hem vele andere getuigen. Het EK rapport beschrijft een centrale rol van Hillenaar in de contacten met Turkije vanaf begin 1997. In 2000 werd over de rol van Hillenaar al gesproken door Hamdi Topcu, lid van de Turkse geheime politiedienst. Hij beschreef toen al dat zijn opdracht was het uit de weg ruimen van Huseyin Baybasin. Toen dat niet lukte o.a. door het vertrek van Baybasin uit Turkije is hem in september/oktober 1997 door de Procureur-generaal van de Staatsveiligheidsrechtbank te Istanbul gezegd:

"Zeer binnenkort is Baybasin weg; die Agar is een zeer dapper man, niemand kan iets tegen hem doen. Kijk eens hij heeft zelfs met de Procureur-generaal van Nederland ook een akkoord gemaakt. Hoe heet hij Hilerling of zo? Die man geeft ons dag en nacht informatie, hij is nog ongeduldiger dan wij" (bijlage 16B: Verklaring d.d. 29 november 2000 van Hamdi Topcu in aanwezigheid van de advocaat Tahsin Ekinici)

15. De Duits Turkse journalist Mehmet Salih Ceviker verricht al meer dan tien jaar onderzoek naar de zaak Baybasin. In zijn verklaring van 20 december 2006 schrijft hij:

"Dankzij een interview dat ik in 1996 hield in de gevangenis van Breda, kreeg ik als journalist de kans om direct in contact te komen met Huseyin Baybasin. Vanaf die dag volg ik de zaak Huseyin Baybasin op de voet, schrijf ik stukken over hem en verzamel ik documentatie. (---) Mijn archief bevat ruim twintig ordners met informatie over mijn onderzoeken en studies naar de zaak Baybasin. Mijn doel is dan ook in de toekomst een boek over dit onderwerp te schrijven. De ordners zitten vol met do-

cumentatie die ik heb verzameld. Het is niet meer bij te houden hoeveel Turkse beampten en medewerkers van officiële veiligheidsdiensten met het onderwerp te maken hebben en in functie betrokken waren bij de operatie Baybaşın. (---)

Ik heb het zaakdossier van Hüseyin Baybaşın gelezen en ik heb diverse uitgebreide gesprekken met beampten van officiële instanties gehad. Tussen de autoriteiten met wie ik een gesprek heb gehad, zaten ook medewerkers van [nationale] veiligheidorganisaties, die in functie betrokken waren bij de operatie Baybaşın en die nog altijd bevoegd zijn in dezen. Ik heb grote hoeveelheden belangrijke documenten gelezen waarop het stempel "vertrouwelijk" stond. Hüseyin Baybaşın is absoluut een politieke persoonlijkheid. De zaak waarvoor hij werd veroordeeld is dan ook een rechtszaak, die is geopend op grond van een politiek gekleurde wens. Dit is mijn overtuiging, die vorm heeft gekregen door de door mij verrichte onderzoeken en de kennis die ik daardoor heb vergaard. Alle bevoegde autoriteiten, met wie ik sprak, zeiden dat zij dezelfde mening waren toegedaan.

Tijdens mijn onderzoeken constateerde ik met grote verbazing dat Hüseyin Baybaşın de strafbare feiten die hem tijdens de rechtszaak werden toegedicht, niet had gepleegd. (bijlage 11, verklaring Mehmet Ceviker d.d. 20 december 2006, p.1)

16. Het onderzoek van Ceviker leverde de volgende details op:

"Uiteraard kan ik op grond van mijn beroepsethiek de persoonsgegevens van de personen met wie ik sprak niet blootgeven:

Een belangrijke rol speelt de informatie uit de opgenomen telefoongesprekken. Deze vormden de hoeksteen van de rechtszaak en hebben ertoe geleid dat er door de Nederlandse rechtbanken een veroordeling werd uitgesproken, op grond waarvan Hüseyin Baybaşın jarenlang in de gevangenis wordt vastgehouden. Volgens hetgeen mij mondeling werd medegedeeld in de gesprekken die ik voerde, werden de telefoongesprekken van Baybaşın in Turkije vanaf 1989 afgeluisterd. De opnamen van deze telefoontap werden conform internationale verdragen door de Turkse veiligheidsdiensten doorgespeeld aan de Nederlandse politie. De opnamen van de afgeluisterde telefoongesprekken werden regelmatig door de Turkse autoriteiten afgeleverd bij de Nederlanders. Voorts hebben zij aangegeven dat het Hoofd van de Narcoticabrigade, Ferruh Tankuş, en de chef van dezelfde brigade, Hüdayi Sayın, in de zaak van Baybaşın voor de politie van Duitsland en Nederland buiten hun functie om speciale diensten hebben verricht. (---)

In gesprekken, die daarna werden gehouden met X1, een van de politieagenten van de Narcoticabrigade van Istanbul, die in functie betrokken was bij de operatie Baybaşın, verklaarde deze, dat hij in gewetenscon-

flict verkeerde en dat hij persoonlijk had gezien, dat een team buitenlandse politiebeambten samen met de chefs die de operatie leidden, in een bepaalde richting de verklaringen afnamen van degenen, die bij het gebeuren in hechtenis waren genomen. Hij vertelde dat chef Hüdai Sayın zelfs de verdachte de van tevoren opgestelde verklaring waarin Nizamettin werd beschuldigd, onder dwang liet ondertekenen. Hij zei dat hij er getuige van was geweest dat Sayın dit deed op last van zijn eigen chef Ferruh Tankuş" (p. 2 bijlage 11, ibidem).

17. Niet onvermeld mag blijven dat mr. J. Demmink bij brief van zijn advocaat mr. H.J.A. Knijff heeft ontkend sedert 1986 in Turkije te zijn geweest (bijlage 17: brief d.d. 5 april 2007 van mr. J.A. Knijff). Deze ontkening is in tegenspraak met hetgeen het Aanvullend Rapport hierover meldt, bijlage 6), als ook met de hiervoor gememoreerde verklaringen van de oud chef van politie te Istanbul, Necdet Menzir (bijlage 8, pp. 5 en 6, de oud politiemann M.K. (bijlage 8, pp 16-18) en de verklaringen van M. Y. (bijlage 8, pp 19-20). Evenzo is de ontkening van mr. Demmink in strijd met twee documenten van de Gouverneur van Istanbul, Directeur van Politie in de Provincie (bijlage 18, twee documenten gedateerd 7 juni 2006 respectievelijk 25 december 2002).

III. Manipulatie van tapgesprekken

18. De veroordeling van klager door het hof tot levenslange gevangenisstraf is hoofdzakelijk gebaseerd op Nederlandse merendeels samengevatte vertalingen van beweerdelijk door klager in de periode september 1997 tot 28 maart 1998 in Nederland met behulp van zijn mobiele telefoon gevoerde telefoongesprekken. Het arrest van het hof noemt sub rov 10.3.1 de afgeluisterde telefoongesprekken de belangrijkste bewijsmiddelen. Het door het hof aan zijn veroordeling ten grondslag gelegde bewijs bestaat aldus het arrest sub rov 10.3.5 voor 90 % uit tapgesprekken. De voor het bewijs gebruikte tapverbalen geven alle aan vertalingen ofwel vertaalde samenvattingen te betreffen van telefoongesprekken welke in bedoelde periode door Nederlandse tapkamers zijn geregistreerd via het af luisteren van de door klager gebruikte mobiele telefoons.
19. Het Aanvullend Rapport van Celebi vermeldt zoals hiervoor gememoreerd, dat uit Turkse archieven blijkt dat Turkije indertijd telefoontaps aan Nederland heeft verstrekt afkomstig uit onderzoeken van Turkse veiligheidsdiensten uit de periode 1989 tot 1997. Deze taps zijn voor de voorgenomen 'set up' tegen klager zo verwerkt en gemonteerd dat het leek alsof deze telefoongesprekken gesprekken betroffen vanaf 1997 over misdrijven. Deze onthutsende mededeling staat niet op zichzelf. De journalist Mehmet Ceviker verklaart op 20 december 2006 hetzelfde mondeling te hebben vernomen van de Turkse overheidsfunctionarissen met wie hij over de zaak sprak. En ook de ex chef van politie Necdet Menzir spreekt over de

I. **mr. J. Demmink**, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie,

ter zake van:

1. pedofilie, als strafbaar gesteld in de artt. 244 en 245 jo. art. 5 van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht, meermaals gepleegd sinds ten minste 1990 in Turkije en andere landen;
2. verkrachting en/of feitelijke aanranding van de eerbaarheid en/of het tezamen met anderen plegen van ontucht met misbruik van gezag als strafbaar gesteld in de artikelen 242 en 246 en 249 van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht, gepleegd in Turkije in de periode 1995-1998;
3. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Hüseyin Klager, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland, alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens klager zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. J. Demmink) in direct verband staan met voornoemde misdrijven, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meeneed (art. 207, lid 2), valsheid in geschrifte (artt. 225 jo. 226 en 227), niet melden wederrechtelijke vrijheidsberoving (art. 368, lid 1 sub 2) schending van geheimen en andere ambtsmisdrijven, misdrijven tegen het leven gericht en mishandeling;
4. deelname aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

II. **mr. H.M.P. Hillenaar**, officier van justitie,

ter zake van:

1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving van Klager, als strafbaar gesteld in de artt. 282 en 282a, jo. art. 44 Wetboek van Strafrecht, gepleegd vanaf 1995 in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland, alsmede van al die misdrijven die sinds 1995 jegens klager zijn gepleegd in Nederland en/of elders en die (als uitgelokt en/of medegepleegd door mr. H.M.P. Hillenaar) in direct verband staan met voornoemd misdrijf, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend)
2. deelname aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

III. **NN**,

ter zake van:

1. uitlokking resp. (mede)plegen van opzettelijke en wederrechtelijke vrijheidsberoving,

alsmede van alle overige jegens klager sinds 1995 in en buiten Nederland gepleegde misdrijven in het kader van bovenvermeld complot, zoals bijvoorbeeld (maar niet uitsluitend) meeneed (art. 207, lid 2), valsheid in geschrifte (artt. 225 jo. 226 en 227), niet melden wederrechtelijke vrijheidsberoving (art. 368, lid 1 sub 2) schending van geheimen en andere ambtsmisdrijven, misdrijven tegen het leven gericht en mishandeling;

2. deelname aan een criminele organisatie die tot oogmerk had en heeft het plegen van misdrijven jegens klager, als strafbaar gesteld in art. 140 jo. 44 WvSr, gepleegd vanaf 1995 tot heden, in Nederland, Turkije, Duitsland en Engeland;

Amsterdam, 30 mei 2008

Hüseyin Baybasin

(mr. A.G. van der Plas)

Bijlagen bij

Beklag niet vervolgen van strafbare feiten

(artikel 12 Sv.)

- bijlage 1:** Kopie van de schriftelijke aangifte van 2 april 2007, zoals aangepast en aangevuld per 10 april 2007 (met producties)
- bijlage 2:** brief d.d. 13 juli 2007 van mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen aan mr. A.G. van der Plas en mr. P.H. Bakker Schut
- bijlage 3:** vonnis in kort geding d.d. 28 oktober 1997 van de President van de rechtbank te 's-Gravenhage
- bijlage 4:** telefoonmemo d.d. 15 juli 1997 van het ministerie van justitie, IND
- bijlage 5:** arrest d.d. 30 juli 2002 van het gerechtshof te 's-Hertogenbosch, gewezen onder parketnummer: 20.000493.01)
- bijlage 6:** EK RAPOR, Ankara, januari 2007, Hüseyin Celebi en brief d.d. 10 mei 2007 van mr. P.H. Bakker Schut aan mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen
- bijlage 7:** Burhan Kazmali site van de Turkse krant Yalova Gizgi als onderdeel van een reeks publicaties over de kwestie
- bijlage 8:** email van Burhan Kazmali van 12 december 2007 aan A.G. van der Plas, met daarin zijn verklaring over de door hem afgenomen interviews en de inhoud daarvan
- bijlage 9:** verklaring van Burhan Kazmali op 11 januari 2008 te Istanbul, vastgelegd op video.
- bijlage 10 :** Brief d.d. 8 januari 2007 van Mehmet N Aytekin, gericht aan Mr. A.G. van der Plas, met videoverklaring d.d. 10 januari 2008 van M.N. Aytekin
- bijlage 11:** verklaring d.d. 20 december 2006 van Duits-Turkse onderzoeksjournalist Mehmet Salih Çeviker
- bijlage 12:** verklaring d.d. 18 november 2005 van Ali Homan Ghazi
- bijlage 13:** verklaring d.d. november 2005 van Ibrahim Pekgöz
- bijlage 14:** anonieme verklaring van hoge buitenlandse overheidsfunctionaris d.d. 12 april 2006

- bijlage 15:** videoband met interview met mehmet K. door Kazmali, gedateerd op 10 januari 2008 te 15.46 uur, niet bijgesloten, te tonen in besloten zitting
- bijlage 16A:** proces-verbaal d.d. 22 en 23 oktober 2001 van het gerechtshof te 's Hertogenbosch, pp. 25 en 31
- bijlage 16B:** verklaring d.d. 29 november 2000 van Hamdi Topcu in aanwezigheid van de advocaat Tahsin Ekinci
- bijlage 16:** videoband met interview met Mustafa Y. door Kazmali, niet bijgesloten, te tonen tijdens besloten zitting
- bijlage 17:** brief d.d. 5 april 2007 van mr. J.A. Knijff
- bijlage 18:** twee documenten van de Gouverneur van Istanbul, Directeur van Politie in de Provincie, gedateerd 7 juni 2006 respectievelijk 25 december 2002.
- bijlage 19:** e-mail d.d. 15 april 2008 (10.31 uur) van Burhan Kazmali aan mr. A.G. van der Plas
- bijlage 20:** Verzoek d.d. 1 mei 2008 van X2 met videoband van interview op 29 april 2008 en geluidsband van interview op 1 mei 2008, beide niet bijgesloten, maar af te luisteren ter besloten zitting
- bijlage 21:** deskundigenrapport d.d. 11 april 2003 van Barry G. Dickey
- bijlage 22:** onderzoeksrapport d.d. 27 juni 2004 van ing. J.W.M. van de Ven
- bijlage 23:** onderzoeksverslag d.d. 6 december 2004 van John Beerends, TNO Telecom te Delft
- bijlage 24 :** deskundigenrapport d.d. 15 oktober 2006 van Schlomo Peller
- bijlage 25:** proces-verbaal d.d. 1 december 1998 van Alexander IJzerman
- bijlage 26:** rapport d.d. 25 augustus 2003 van Price Waterhouse Coopers, A & K-analyse op een vijftal interceptie organisaties en -systemen, gehecht aan de brief van 5 december 2003 van de minister van binnenlandse zaken, J.W. Remkes, gericht aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
- bijlage 27:** onderzoeksrapport d.d. 22 december 2000 van drs A.P.A. Broeders

- bijlage 28:** proces-verbaal van bevindingen d.d. 17 februari 1999 van Ferdinand Johannes Reuvers, IRT Noord-en Oost Nederland over rechtshulpverzoek Parket Hoofdofficier te Bakirköy, genummerd 1997/52508
- bijlage 29:** verklaring d.d. 4 mei 2005 van de Rechtbank nr. 1 voor zware strafzaken te Bakirköy
- bijlage 30:** vonnis nr. 2004/348 d.d. 13 oktober 2004, Rechtbank voor Zware Strafzaken te Bakirköy, parketnr. 2000/10264, dossiernr. 2001/429
- bijlage 31:** proces-verbaal van de terechtzitting d.d. 13 oktober 2004, Rechtbank voor Zware Strafzaken te Bakirköy, dossiernr. 2001/429
- bijlage 32 :** verklaring d.d. 10 en 11 januari 2008 van Yavuz Yavuztürk tegenover Klaas Langendoen
- bijlage 33:** proces-verbaal van de terechtzitting d.d. 1 juli 2002 van de Rechtbank voor Zware Strafzaken te Bakirköy
- bijlage 34:** de pp. 824 en 825 uit het dossier, zoals opgenomen in de Aanvulling Bewijsmiddelen, met daaraan gehecht het originele Turkse proces-verbaal van het slachtoffer zoals opgenomen in het dossier de pp. 826 en 827
- bijlage 35:** brief d.d. 15 april 2002 van Necmettin Yildiz
- bijlage 36:** verklaring d.d. 30 mei 2005 van de Roemcen Ilie Priescu
- bijlage 37:** verklaring d.d. 18 augustus 2006 van E. Meir D.
- bijlage 38:** proces-verbaal van de zitting d.d. 8 oktober 2007 van de Afdeling Bestuursrecht van de Raad van State
- bijlage 39:** verklaring d.d. 3 juli 2006 van Malcolm Miatt
- bijlage 40:** email van Burhan Kazmali van 1 mei 2008
- bijlage 41:** brieven van mrs. P.H. Bakker Schut en A.G. van der Plas van 20 en 26 juni 2007 en 3 en 11 juli 2007 met enkele bijlagen
- bijlage 42:** rapport d.d. 29 mei 2008 van K.P. Langendoen